

Ontslag door plichtsverzuim bij ziekte

Ziekteverzuim is gebonden aan regels en voorschriften. Door zich daar niet aan te houden, krijgt een gemeentelijk medewerkster voorwaardelijk strafontslag. Is het ontslag na nieuw plichtsverzuim terecht gegeven?

Een gemeentelijk medewerkster houdt zich in april 2014 niet aan de voorschriften voor ziekteverzuim. Zij licht haar leidinggevende niet tijdig in, is niet telefonisch beschikbaar en negeert de schriftelijke opdracht te komen werken.

Ernstig plichtsverzuim leidt tot voorwaardelijk ontslag

Het college van B&W besluit op 7 juni 2014 tot voorwaardelijk ontslag, met als voorwaarde dat zij zich binnen twaalf maanden niet nogmaals schuldig maakt aan eenzelfde of enige andere vorm van ernstig plichtsverzuim. De werknemster berust in deze beslissing. In september 2014 verschijnt zij niet op het spreekuur van de bedrijfsarts. Zij meldt zich op het laatste moment af, zonder overleg met of toestemming van haar leidinggevende. Het college gaat nu over tot de tenuitvoerlegging van het (straf)ontslag. Bezwaar en beroep van de werknemster zijn vergeefs. De Centrale Raad van Beroep heeft het laatste woord.

Werkneemster opnieuw in de fout (al vindt zij van niet)

De Raad stelt vast dat de werknemster niet is verschenen op de afspraak met de bedrijfsarts op 1 september 2014. Volgens de werknemster was dit geen plichtsverzuim: door haar rugklachten kon zij na de revalidatietraining onmogelijk nog naar de bedrijfsarts. Volgens de Raad heeft zij echter niet aannemelijk gemaakt dat haar rugklachten zo ernstig waren dat ze daardoor niet naar de bedrijfsarts kon. Zij zou er alles aan hebben gedaan om de afspraak correct af te zeggen. Maar toen haar eigen leidinggevende onbereikbaar bleek, heeft zij niet geprobeerd contact te zoeken met een van de andere twee teammanagers.

Wegblijven bij bedrijfsarts is nieuw plichtsverzuim

Daarmee is zij dus zonder toestemming van haar leidinggevende of een vervanger niet verschenen bij een afspraak met de bedrijfsarts. Verder is zij in juli diverse afspraken met bedrijfsarts en leidinggevende niet nagekomen. De Raad concludeert dat het college van B&W het niet verschijnen bij de bedrijfsarts terecht kon aanmerken als plichtsverzuim. Er was sprake van een proeftijd wegens een voorwaardelijk strafontslag, opgelegd omdat zij niet aan de verplichtingen rond ziekteverzuim had voldaan. Het college heeft het niet verschijnen bij de bedrijfsarts terecht aangemerkt als eenzelfde vorm van (ernstig) plichtsverzuim als waarvoor het voorwaardelijk strafontslag was opgelegd. Het beroep wordt verworpen.

Bron: Centrale Raad van Beroep, 6 april 2017, ECLI:NL:CRVB:2017:1327
Auteur: Rob Poort | BureauPoort.nl

> Tip: bijblijven met jurisprudentie en de gewijzigde Arbowet? Kom naar de Arbo Actualiteitendag.